

Posudek oponenta diplomové práce: Barbora Onderková „Právní úprava ochrany životního prostředí před hlukem“

Diplomová práce Barbory Onderkové na téma „Ochrana před hlukem a vibracemi z pohledu práva“ má celkem 96 stran, z toho 76 stran vlastního textu. Skládá se ze šesti částí, nečíslovaného úvodu a závěru, čtyř příloh, z nichž jedna příloha je seznamem zkratk a jedna seznamem zdrojů, a dále anglicky a česky psaného abstraktu, anglicky psaného resumé a seznamu klíčových slov. Označení seznamu zkratk a zejména seznamu pramenů jakožto příloh je poměrně neobvyklé. Práce splňuje veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 29. června 2015.

Aktuálnost tématu. Téma práce „Právní úprava ochrany životního prostředí před hlukem“ považuji za aktuální. Jedná z hlediska ochrany životního prostředí a ochrany zdraví o velmi důležitý nástroj, jehož právní úprava rozhodně není bezproblémová. K aktuálnosti též přispívá projednávaná novela zákona o ochraně veřejného zdraví, která se mimo jiné týká právní úpravy ochrany před hlukem. O aktuálnosti této problematiky svědčí též rozhodovací praxe českých soudů, kterou autorka ve své práci též využívá. Bez významu s ohledem na aktuálnost tématu není ani nová právní úprava sousedských práv v občanském zákoníku.

Náročnost tématu je dána poměrně roztráštěnou právní úpravou a nutností znalosti nejen veřejnoprávní úpravy, ale i významných nástrojů soukromého práva. Na druhou stranu se nejedná o příliš rozsáhlou materii, která v poslední době nezůstává stranou pozornosti odborné literatury. Z těchto důvodů považuji téma práce za středně náročné.

Hodnocení práce. Diplomová práce Barbory Onderkové podává v zásadě komplexní pohled na právní úpravu ochrany před hlukem a její problémy jak na úrovni mezinárodní a unijní, tak na úrovni vnitrostátní, které je věnována největší pozornost.

Po úvodu a první kapitole, v níž jsou vymezeny základní pojmy, se autorka nejprve ve druhé kapitole věnuje věcným aspektům problematiky ochrany před hlukem. V další obecněji pojaté kapitole o právní úpravě ochrany před hlukem se autorka věnuje vymezení základních pramenů, historii právní úpravy a zejména mezinárodnímu a unijnímu zakotvení. Z hlediska věcného je tato kapitola velmi zdařile zpracována, oceňuji především prostor věnovaný judikatuře Evropského soudu pro lidská práva v oblasti ochrany před hlukem. Z hlediska systémového však nepovažuji za ideální zpracování všech témat v rámci jedné kapitoly. Zejména zařazení poměrně detailní pasáže o vnitrostátní právní úpravě mělo být zpracováno v samostatné kapitole. Další tři kapitoly se věnují podrobněji jednotlivým nástrojům ochrany před hlukem ve vnitrostátní právní úpravě. Postrádám pouze zařazení ochrany před hlukem v rámci právních předpisů na úseku dopravy, zejména specifickou právní úpravu provozování letišť v zákoně č. 49/1997 Sb. o civilním letectví (ochranná hluková pásma, provozní omezení hluku na letišti, vymezení provozovatele zdroje hluku). Ve čtvrté kapitole se autorka věnuje imisním limitům, měření hluku a hlukovému mapování. Pátá kapitola je poněkud nevhodně nazvaná veřejnoprávní a soukromoprávní ochrana před hlukem. Hned v úvodu však autorka uvádí, že veřejnoprávní úprava již byla „víceméně“ popsána a věnuje se dále již pouze soukromoprávním prostředkům ochrany před hlukem. Po věcné stránce je tato kapitola zpracována výborná, opět s četným a vhodným využitím soudní judikatury. Samostatně, nicméně ze systematického hlediska poněkud nelogicky až za část věnovanou soukromoprávním nástrojům, je zařazena problematika pojednávající o povolení výjimky z hlukových limitů resp. povolení nadlimitního hlukového zdroje. I v této kapitole se autorce

daří upozornit na problémy právní úpravy. Zároveň je kapitola obohacena konkrétními příklady udělení „hlukových“ výjimek.

Celkově lze po obsahové stránce hodnotit posuzovanou diplomovou práci jako velmi zdařilou, podává poměrně detailní a v zásadě komplexní rozbor platné právní úpravy. Autorce se daří upozornit na problémy právní úpravy, zaujímá vlastní stanoviska a vhodně využívá soudní judikaturu. Opominuty nejsou ani připravované změny v právní úpravě, byť pouze okrajově. Připomínky mám vedle opominutí právní úpravy na úseku dopravy, zejména zákona o civilním letectví, což nepovažuji za zásadní problém, zejména k systematice práce. Konkrétní výhrady jsou uvedeny výše.

Práce s literaturou je na odpovídající úrovni a nemám k ní žádné připomínky, naopak oceňuji vhodné využívání soudní judikatury. K jazykové a stylistické stránce práce a k jejímu grafickému zpracování nemám žádné připomínky.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Barbory Onderkové velmi dobrou až výbornou, a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Považuje za účinnější stávající soukromoprávní nebo veřejnoprávní nástroje ochrany před hlukem? Vysvětlete.
2. V práci zmiňuje též projednávanou novelu zákona o ochraně veřejného zdraví. Charakterizujte ji. Jakou „průlomovou“ změnu novela obsahuje?

V Praze dne 12. září 2015

JUDr. Martina Franková, Ph.D.